29. prasa Komisijai, sākot ar 2010. gada oktobri, reizi gadā Parlamentam sniegt ziņojumu par ES nodokļu pārvaldības politikas īstenošanu;

*

* *

30. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Vīriešu un sieviešu līdztiesība Eiropas Savienībā (2009)

P7_TA(2010)0021

Eiropas Parlamenta 2010. gada 10. februāra rezolūcija par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā (2009) (2009/2101(INI))

(2010/C 341 E/08)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 157. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantu,

— ņemot vērā Komisijas 2009. gada 27. februāra ziņojumu "Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2009" (COM(2009)0077,

— ņemot vērā Komisijas 2000. gada 7. jūnija paziņojumu "Ceļā uz Kopienas pamatstratēģiju vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā (2001–2005)" (COM(2000)0335) un Komisijas 2000., 2001., 2002., 2004., 2005., 2006., 2007. un 2008. gada ziņojumus par sieviešu un vīriešu līdztiesību Eiropas Savienībā (attiecīgi COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 un COM(2008)0010),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvu 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) ([1]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku ([2]),

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu "Stabilāks darba un privātās dzīves līdzsvars — spēcīgāks atbalsts profesionālās, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanai" (COM(2008)0635),

— ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā piemērot vienlīdzības principu attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar ko atceļ Direktīvu 86/613/EEK COM(2008)0636, ar ko Komisija iepazīstināja 2008. gada 3. oktobrī,

([1]) OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.
([2]) Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0062.

Trešdiena, 2010. gada 10. februāris

— ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (COM(2008)0637), ar ko Komisija iepazīstināja 2008. gada 3. oktobrī,

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu "Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem" (COM(2008)0638),

— ņemot vērā Eiropas Padomes Konvencijas par cīņu pret cilvēku tirdzniecību ratifikācijas norisi (EPLS Nr. 197),

— ņemot vērā Dzimumu līdztiesības darbības plānu, ko 2005. gada 22. martā pieņēma Eiropas sociālie partneri,

— ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu,

— ņemot vērā Eiropas Dzimumu līdztiesības paktu, ko pieņēma Eiropadomes 2006. gada 23. un 24. marta sanāksmē,

— ņemot vērā 2009. gada 26. novembra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu ([1]),

— ņemot vērā 2006. gada 24. oktobra rezolūciju par sieviešu imigrāciju: imigrantu loma un vieta Eiropas Savienībā ([2]),

— ņemot vērā 2009. gada 25. novembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei — brīvības, drošības un tiesiskuma telpa pilsoņu interesēs — Stokholmas programma ([3]),

— ņemot vērā 2007. gada 13. marta rezolūciju par Ceļvedi sieviešu un vīriešu līdztiesībā (2006-2010) ([4]),

— ņemot vērā Sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu iespēju padomdevējas komitejas 2007. gada 22. martā pieņemto atzinumu par atšķirīgu atalgojuma līmeni sievietēm un vīriešiem,

— ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par sieviešu un vīriešu līdztiesību — 2008. gads ([5]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 18. novembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par to, kā piemērot principu par vienādu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ([6]),

([1]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0098.
([2]) OV C 313 E, 20.12.2006, 118. lpp.
([3]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2009)0090.
([4]) OV C 301 E, 13.12.2007, 56. lpp.
([5]) OV C 295 E, 4.12.2009., 35. lpp.
([6]) OV C 16 E, 22.1.2010., 21. lpp.

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu un 119. panta 2. punktu,

— ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0004/2010),

A. tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesība ir viens no ES pamatprincipiem, kas atzīts līgumā par Eiropas Savienību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un tā kā, neskatoties uz nozīmīgo progresu šajā jomā, joprojām pastāv nevienlīdzība starp sievietēm un vīriešiem;

B. tā kā Eiropas Savienību pašlaik skar liela mēroga ekonomiskā, finanšu un sociālā krīze, kas īpaši ietekmē sieviešu stāvokli darba tirgū;

C. tā kā maternitāte un paternitāte ir jāuzskata par pamattiesībām, kas ir nepieciešamas sociālajam līdzsvaram, un tā kā Eiropas līmenī pastāv direktīva par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu ([1]) un direktīva par bērna kopšanas atvaļinājumu ([2]), bet līdz šim nepastāv tiesību akti par tēva atvaļinājumu;

D. tā kā profesionālās un sektoriālās segregācijas dēļ un saskaņā ar pieejamajiem datiem visumā krīzes sākums vairāk skāra vīriešus nekā sievietes, bet dažās valstīs un jomās stāvoklis atšķiras, īpaši tradicionālajās rūpniecības nozarēs, kurās vairāk strādā sievietes un kurās daudzi uzņēmumi ir slēgti un pārcelti uz citām valstīm; tā kā 31,1 % darba ņēmēju sieviešu strādā daļēju slodzi salīdzinājumā ar 7,9 % darba ņēmējiem vīriešiem; tā kā dažās sabiedrisko pakalpojumu jomās lielākā daļa strādājošo ir sievietes un tā kā saskaņā ar dalībvalstu sniegto informāciju izglītības, veselības aizsardzības un sociālās palīdzības jomā nodarbināto vidū sieviešu ir līdz divām trešdaļām; tā kā krīze var īpaši skart sievietes, ja šajās jomās tiks noteikti budžeta ierobežojumi;

E. tā kā parasti sievietes, jo īpaši vientuļās mātes un par 65 gadiem vecākas sievietes vairāk apdraud nabadzība un ierobežots pensijas līmenis; tā kā par 65 gadiem vecākas sievietes visbiežāk saņem pensiju, kas ir tuva iztikas minimumam, dažādu iemeslu dēļ, piemēram, saistībā ar profesionālās darbības beigšanu vai pārtraukšanu ģimenes pienākumu pildīšanas dēļ vai darbu dzīvesbiedra uzņēmumā, jo īpaši tirdzniecības un lauksaimniecības nozarē, bez atalgojuma un piederības sociālās nodrošināšanas sistēmai un tā kā lielākā daļa politikas virzienu vairumā gadījumu tiecas palīdzēt ģimenēm ar bērniem, neskatoties uz to, ka 35 % mājsaimniecību ir tikai viena persona, kas lielākoties ir sieviete;

F. tā kā sieviešu nodarbinātības līmenis 2008. gadā vidēji bija 59,1 % ar lielām atšķirībām no 37,4 % līdz 74,3 %, tā kā pastāvīgais pieaugums kopš 2000. gada nav uzlabojis sieviešu nodarbinātības apstākļus un tā kā sievietes joprojām cieš no profesionālās un nozaru segregācijas;

G. tā kā sociālās ekonomikas uzņēmumi ir viens no veiksmīgas sieviešu nodarbinātības paraugiem, jo tie uzlabo sieviešu sociālo stāvokli, nodrošina viņu finansiālo neatkarību un ļauj labāk apvienot darbu un ģimenes dzīvi, jo īpaši ņemot vērā bērnu, vecāka gadagājuma cilvēku un personu ar invaliditāti aprūpes pakalpojumus, ko tie piedāvā;

H. tā kā, neskatoties uz daudzkārtējiem Komisijas noteiktajiem pasākumiem un dalībvalstu apņemšanos, sieviešu un vīriešu atalgojuma vidējā atšķirība ir liela (starp 14 % un 17,4 %) un nemainīga kopš 2000. gada;

I. tā kā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD)157. pantā ir noteikts, ka "visas dalībvalstis nodrošina to, lai tiktu ievērots princips, ka vīrieši un sievietes par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu" un tā kā šis princips ir nostiprināts ar Eiropas Kopienu Tiesas pastāvīgo praksi;

([1]) Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīva 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.).

([2]) Padomes Direktīva 96/34/EK (1996. gada 3. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu (OV L 145, 19.6.1996., 4. lpp.).

Trešdiena, 2010. gada 10. februāris

J. tā kā iepriekšminētajā 2008. gada 18. novembra rezolūcijā tiek prasīts, lai Komisija līdz 2009. gada 31. decembrim iesniegtu Eiropas Parlamentam tiesību akta priekšlikumu par to spēkā esošo tiesību aktu pārskatīšanu, kuri attiecas uz vīriešu un sieviešu atalgojuma vienlīdzības principa piemērošanu;

K. tā kā arī vīrieši, lai gan mazāk, tomēr cieš no profesionālās un nozaru segregācijas un no pastāvošajiem dzimumu stereotipiem;

L. tā kā ģimenes un mājas pienākumu dalīšana starp vīriešiem un sievietēm, jo īpaši palielinoties vecāku un paternitātes atvaļinājuma izmantošanai, ir neatņemams vīriešu un sieviešu līdztiesības veicināšanas un īstenošanas priekšnosacījums, tomēr pauž nožēlu, ka sociālo partneru pamatlīgumā par bērna kopšanas atvaļinājumu (2009. gada jūlijs) nav apskatīts jautājums par apmaksātu atvaļinājumu, kas varētu būtiski palielināt to vīriešu skaitu, kas izmanto šo atvaļinājumu, un ietekmēt vienlīdzīgu darba un ģimenes pienākumu sadalījumu starp sievietēm un vīriešiem;

M. tā kā bērnu, vecāka gadagājuma cilvēku un citu apgādībā esošu personu aprūpes pakalpojumu pieejamība ir būtiska, lai nodrošinātu sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu līdzdalību darba tirgū, izglītībā un apmācībā;

N. tā kā Barselonas 2002. gada 15. un 16. marta Eiropadomē dalībvalstis tika aicinātas vairāk rūpēties par to, lai līdz 2010. gadam tiktu izveidotas aprūpes struktūras vismaz 90 % bērnu vecumā no trim gadiem līdz obligātajam skolas vecumam un vismaz 33 % bērnu līdz triju gadu vecumam, bet tā kā vairāk nekā puse no valstīm ir tālu no šo mērķu sasniegšanas;

O. tā kā 2008. gadā 58,9 % sieviešu Eiropas Savienībā ir saņēmušas universitāšu diplomus, tā kā viņu vairākums studē tirdzniecību, pārvaldību un tiesības, bet paliek mazākumā atbildīgos uzņēmumu, pārvaldes un politisko struktūru amatos; tā kā pārāk mazs skaits sieviešu saņem diplomus informātikas, inženierijas un fizikas jomā un tā kā tādēļ viņas ir mazākumā privātajā sektorā, kuram ir īpaši būtiska nozīme ekonomikas atveseļošanā; tā kā sieviešu un vīriešu atalgojuma atšķirība informātikas jomā ar laiku drīzāk tiecas pieaugt;

P. tā kā Eiropas Parlamenta deputāšu proporcija no 32,1 % 2004–2009. gada sasaukumā pēc 2009. gada 7. jūnija Eiropas vēlēšanām palielinājās līdz 35 % un tā kā parlamentāro komiteju priekšsēdētāju sieviešu proporcija no 25 % ir palielinājusies līdz 41 % un Eiropas Parlamentu priekšsēdētāja vietnieču proporcija — no 28,5 % līdz 42,8 %, bet kvestoru sieviešu skaits ir samazinājies no 3 uz 2;

Q. tā kā dažu sieviešu grupu — to, kuras bieži saskaras ar daudzām grūtībām un riskiem vienlaicīgi un divkāršu diskrimināciju, it īpaši sieviešu ar invaliditāti, sieviešu ar apgādībā esošām personām, vecāka gadagājuma sieviešu, minoritātēm piederošu sieviešu un migrantu — apstākļi pasliktinās;

R. tā kā migrantes cieš no divkāršas diskriminācijas darba tirgū gan dzimuma, gan migrantu statusa dēļ; tā kā viena no piecām augsti kvalificētām migrantēm ieņem mazkvalificētu amatu un tā kā mājsaimniecībās, *CHR/Horeca* un lauksaimniecības jomā strādājošās migrantes ir īpaši neaizsargātas;

S. tā kā gan vīriešiem, gan sievietēm nodarbinātības līmenis ir zemāks lauku apgabalos, tā kā turklāt daudzas sievietes nekad nav aktīvas oficiālajā darba tirgū un šā iemesla dēļ viņas netiek reģistrētas kā bezdarbnieces un netiek ņemtas vērā bezdarba statistikā, kas rada īpašas finansiālās un juridiskās problēmas attiecībā uz grūtniecības un dzemdību un slimības atvaļinājumu pieejamību, pensijas tiesību iegūšanu un sociālā nodrošinājuma pieejamību, kā arī rada problēmas laulības šķiršanas gadījumā; tā kā lauku apgabali smagi cieš no kvalitatīvu darbavietu piedāvājuma trūkuma;

T. tā kā minoritāšu pārstāves, jo īpaši romu sievietes tiek regulāri diskriminētas dažādos uz rasi un dzimumu balstītos veidos; tā kā valstu iestādēm, kuras atbild par līdztiesības jautājumiem, būtu pienācīgi jāvēršas pret daudzkārtējās vai apvienotās diskriminācijas parādību;

U. tā kā cilvēku tirdzniecība ir viens no mūsdienu verdzības veidiem un tā kā tās upuri parasti ir sievietes un meitenes;

V. tā kā iepriekš minētajā 2008. gada 3. septembra rezolūcijā dalībvalstis tika aicinātas nekavējoties ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību, kas ir visspēcīgākais šīs parādības apkarošanas juridiskais instruments Eiropas Savienībā, jo šī tirdzniecība ir noziegums un cilvēktiesību pārkāpums, kā arī cilvēka cieņas un neaizskaramības aizskārums; tā kā pašlaik tikai 16 Eiropas Savienības dalībvalstis ir ratificējušas šo konvenciju;

W. tā kā jebkura vardarbība pret sievietēm ir būtisks sieviešu un vīriešu līdztiesības šķērslis un viens no visizplatītākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, ko neietekmē nedz ģeogrāfiski, nedz ekonomiski, kultūras vai sociāli šķēršļi; tā kā tā ir īpaši nozīmīga Eiropas Savienības problēma, jo aptuveni 20 % līdz 25 % pieaugušu sieviešu cieš no fiziskas vardarbības un vairāk nekā 10 % sieviešu ir seksuālas vardarbības upuri; tā kā Padomes Spānijas prezidentūra par vienu no savām prioritātēm ir noteikusi vardarbības pret sievietēm apkarošanu;

X. tā kā seksuālā un reproduktīvā veselība attiecībā uz dzimumorgānu sistēmu, tās funkcijām un darbību nozīmē cilvēka vispārējo labsajūtu — gan fizisko, gan garīgo un arī sociālo, nevis tikai slimību vai izkropļojumu neesamību, un tā kā pilnīgas sieviešu fiziskās un seksuālās neatkarības atzīšana ir pamatnosacījums labai seksuālās un reproduktīvās veselības tiesību politikai, kā arī vardarbības pret sievietēm apkarošanas politikai;

Y. tā kā Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts tika oficiāli izveidots 2006. gadā un bija paredzēts, ka tas uzsāks darbību ne vēlāk kā 2008. gada 19. janvārī, bet tas joprojām nedarbojas pilnībā;

Z. tā kā Lisabonas stratēģijā bija paredzēts integrēt darba tirgū 60 % darbaspējīgo sieviešu, taču demogrāfisko problēmu risināšanas jomā tiek paredzēts veicināt augstāku dzimstības līmeni, lai sagatavotos nākotnes prasībām; tā kā sieviešu un vīriešu līdztiesība un darba un privātās dzīves līdzsvars ir demogrāfisko pārmaiņu debašu centrā,

1. pauž atzinību Komisijai par to, ka iepriekš minētajā ziņojumā par sieviešu un vīriešu līdztiesību 2009. gadā tā uzsvēra, cik svarīgi ir stiprināt dzimumu līdztiesības politiku nepārtraukti mainīgā ekonomikas kontekstā, bet uzsver, ka ir nepieciešams vairāk konkrētu pasākumu un jaunu politikas virzienu;

2. pauž nožēlu par to, ka ekonomikas atveseļošanas projekti galvenokārt ir vērsti uz tām nodarbinātības jomām, kurās vairākumā ir vīrieši; uzsver, ka, vairāk atbalstot vīriešu nekā sieviešu nodarbinātības nākotni, tiek nevis samazināta, bet palielināta dzimumu nevienlīdzība, un uzsver nepieciešamību iekļaut sieviešu un vīriešu līdztiesības politikas virzienus Eiropas, valstu un starptautiskajos ekonomikas atveseļošanas un krīzes novēršanas plānos;

3. neatlaidīgi aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis aizsargāt sociālās tiesības un rūpēties par to, lai ekonomikas un finanšu krīze neradītu sociālo pabalstu un pakalpojumu ierobežojumus, jo īpaši attiecībā uz bērnu un vecāka gadagājuma cilvēku aprūpi; norāda, ka atbalsta politika un atbalsta un aprūpes pakalpojumu nodrošināšana ir cieši saistīta ar sieviešu un vīriešu līdztiesības īstenošanu;

4. konstatē, ka ekonomikas, sociālā un finanšu krīze var būt iespēja Eiropas Savienību padarīt par visproduktīvāko un inovatīvāko ekonomiku, kā arī palielināt vienlīdzību sabiedrībā, stingrāk ievērojot sieviešu un vīriešu līdztiesību, ja tiktu pieņemti atbilstīgi politikas virzieni un pasākumi;

5. aicina Komisiju sniegt precīzus statistikas datus par krīzes ietekmi uz sievietēm un vīriešiem, ņemot vērā bezdarba līmeni, izmaiņas nepilnas slodzes darba laika un noteikta un nenoteikta ilguma līgumos, kā arī krīzes apkarošanas politikas virzienu ietekmi uz sabiedriskajiem pakalpojumiem;

6. uzsver, ka ir nepieciešams, lai Komisija un dalībvalstis veicinātu, atbalstītu un stiprinātu sieviešu nozīmi sociālajā ekonomikā, ņemot vērā ievērojamo sieviešu nodarbinātības līmeni šajā nozarē un to pakalpojumu nozīmi, kurus tas nodrošina, lai sekmētu darba un privātās dzīves saskaņošanu;

Trešdiena, 2010. gada 10. februāris

7. aicina tās dalībvalstis, kurām būs jāievieš budžeta atveseļošanas politika, rūpēties par to, lai tā neproporcionāli neietekmētu sievietes, un aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt ekonomikas atveseļošanas politiku, ņemot vērā sieviešu un vīriešu īpašās vajadzības un situāciju, piemērojot integrētu pieeju sieviešu un vīriešu līdztiesībai ("gender mainstreaming") un veicot budžeta analīzi dzimumu un vīriešu un sieviešu līdztiesības aspektā ("gender budgeting");

8. pauž nožēlu par to, ka pašreizējā Lisabonas stratēģijā gandrīz nav iekļauts dzimumu līdztiesības aspekts, un aicina Padomi un Komisiju topošajā stratēģijā "ES 2020", kura sekos Lisabonas stratēģijai, iekļaut sadaļu par šo jautājumu;

9. aicina tās valstu iestādes, kuras rūpējas par līdztiesības jautājumiem, īstenot integrētu pieeju, lai uzlabotu risinājumu, ko tās piedāvā daudzkārtējās diskriminācijas gadījumos un to izskatīšanai; turklāt aicina valsts iestādes, kuras rūpējas par līdztiesības jautājumiem, izveidot apmācības programmas tiesnešiem, juristiem un personālam, lai viņi apgūtu, kā noteikt un novērst daudzkārtējo diskrimināciju un vērsties pret to;

10. atzinīgi vērtē to, ka Lisabonas 2000. gada 23. un 24. marta Eiropadomē noteiktais mērķis panākt 60 % sieviešu nodarbinātību līdz 2010. gadam drīz tiks sasniegts; uzsver tomēr, ka liela daļa šo darba vietu diemžēl ir nestabilas un slikti apmaksātas; negatīvi vērtē arī lielās atšķirības starp dalībvalstīm, kur šis līmenis svārstās no 37,4 % līdz 74,3 %; tāpēc aicina dalībvalstis veikt pasākumus, kas nepieciešami direktīvas 2006/54/EK efektīvas piemērošanas nodrošināšanai;

11. aicina Komisiju un dalībvalstis pievērst uzmanību tiem dzīvesbiedriem, kas palīdz amatniecībā, tirdzniecībā, lauksaimniecībā, zvejniecībā un mazajos ģimenes uzņēmumos gan no dzimumu līdztiesības aspekta, gan ņemot vērā to, ka sievietes ir mazāk aizsargātas nekā vīrieši; aicina dalībvalstis attīstīt kopīpašuma juridisko modeli, lai nodrošinātu sieviešu tiesību lauksaimniecībā pilnīgu atzīšanu, pienācīgu aizsardzību sociālās drošības jomā un viņu darba atzīšanu;

12. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus un ieviest pozitīvu rīcību, lai integrētu sievietes projektos un programmās, kas vērstas uz ekoloģisku pārstrādi, piemēram, atjaunojamo enerģiju jomā un nodarbinātībā zinātnes un progresīvo tehnoloģiju jomā;

13. mudina dalībvalstis veicināt sieviešu uzņēmējdarbību rūpniecības nozarē un sievietēm, kuras dibina uzņēmumus, sniegt finansiālu palīdzību, nodrošināt profesionālas konsultatīvas struktūras un atbilstošu apmācību;

14. uzsver, ka sieviešu ienākumi un viņu algots darbs ir pamatelements viņu ekonomiskai autonomijai un paaugstinātai līdztiesībai starp sievietēm un vīriešiem sabiedrībā kopumā; uzsver, ka ņemot vērā sabiedrības novecošanos, gan sievietes, gan vīrieši ir nepieciešami, lai novērstu darbaspēka trūkumu;

15. konstatē, ka sievietes ir vairāk pakļautas nabadzības riskam, jo sieviešu un vīriešu vidējā atalgojuma atšķirības joprojām ir lielas un ka pastāv arī daudzas atšķirības starp dalībvalstīm un nozarēm; tāpēc neatlaidīgi aicina dalībvalstis piemērot direktīvu 2006/54/EK un īpaši atbalstīt principu "par vienādu vai vienādi vērtīgu darbu saņem vienādu darba samaksu";

16. uzskata, ka ir nepieciešams rūpēties arī par to, lai samazinātos sieviešu un vīriešu nevienlīdzība pensiju jomā, jo sievietes vēl joprojām uzņemas lielāko daļu ģimenes pienākumu un līdz ar to rodas pārtraukumi viņu profesionālajā karjerā un plašākā nozīmē viņu profesionālais ieguldījums ir mazāks par vīriešu profesionālo ieguldījumu;

17. pauž nožēlu, ka pēc iepriekšminētās Parlamenta 2008. gada 18. novembra rezolūcijas Komisija vēl nav iesniegusi tiesību akta priekšlikumu pārskatīt pastāvošos tiesību aktus par vienlīdzīga atalgojuma principa piemērošanu vīriešiem un sievietēm; tāpēc aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk iesniegt šādu priekšlikumu;

18. atbalsta Komisiju pienākumu neizpildes procedūras pasākumos spēkā esošo direktīvu transponēšanas neizpildes sakarībā; uzskata, ka dalībvalstīm, kuras to vēl nav izdarījušas, ir pēc iespējas ātrāk valsts tiesību aktos jātransponē direktīvas par sieviešu un vīriešu līdztiesību un jo īpaši jārūpējas par to pareizu piemērošanu;

19. prasa, lai Komisija un dalībvalstis sāk izpratnes veidošanas kampaņas skolās, darba vietās un plašsaziņas līdzekļos ar mērķi veicināt profesiju izvēles paplašināšanos īpaši meiteņu vidū, lai apkarotu pastāvošos dzimumu stereotipus un degradējošus priekšstatus, bet īpaši kampaņas, kurās tiktu likts uzsvars uz vīrieša lomu ģimenes pienākumu veikšanā un profesionālās un ģimenes dzīves saskaņas nodrošināšanā;

20. aicina dalībvalstis atzīt uzņēmumus, kuri veic pasākumus, lai veicinātu sieviešu un vīriešu līdztiesību, un atvieglotu profesionālās dzīves un privātās dzīves līdzsvaru, lai sekmētu labas prakses piemēru izplatību šajā jomā;

21. uzsver pirmsskolas vecuma bērniem paredzētu aprūpes struktūru, bērnu uzraudzības pakalpojumu, kā arī vecākiem un citiem atkarīgiem cilvēkiem paredzētu pakalpojumu nozīmi, jo tie nodrošina labāku darba un ģimenes dzīves saskaņu; atbalsta Komisijas rīcību ar mērķi izstrādāt salīdzināmus, laikus pieejamus un kvalitatīvus statistikas datus un katrai dalībvalstij piedāvāt īpašus ieteikumus; aicina dalībvalstis darīt visu, lai sasniegtu minētos Barselonas Eiropadomes mērķus pirmsskolas vecuma bērniem paredzētu aprūpes struktūru jomā;

22. uzsver dažu Komisijas veikto pasākumu nozīmi, īpaši priekšlikumu pārskatīt direktīvu 92/85/EEK par grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un direktīvu 86/613/EEK par pašnodarbinātiem un dzīvesbiedriem, kas palīdz ģimenes uzņēmumos; uzskata tomēr, ka Komisijas priekšlikumam pārskatīt direktīvu 92/85/EEK nav pietiekami tālejošu mērķu vīriešu un sieviešu darba un ģimenes, kā arī ģimenes un privātās dzīves saskaņošanas veicināšanas jomā;

23. uzsver nepieciešamību pievērsties paternitātes atvaļinājumam un aicina Komisiju atbalstīt visus pasākumus, kuru mērķis būtu Eiropas līmenī ieviest paternitātes atvaļinājumu; uzskata, ka grūtniecības un dzemdību atvaļinājumam vajadzētu būt saistītam ar paternitātes atvaļinājumu, lai sieviete tiktu labāk aizsargāta darba tirgū un lai tādējādi apkarotu sabiedrībā pastāvošos stereotipus par šā atvaļinājuma izmantošanu;

24. aicina dalībvalstis īpaši likumdošanas ceļā veikt efektīvus pasākumus, kas veicinātu sieviešu un vīriešu līdzsvaru atbildīgos uzņēmumu, administratīvo un politisko iestāžu amatos, un aicina tāpēc noteikt saistošus mērķus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu sieviešu un vīriešu pārstāvību; šajā sakarībā norāda, ka vēlēšanu kvotu izmantošana pozitīvi ietekmē sieviešu pārstāvību;

25. atzinīgi vērtē Norvēģijas valdības lēmumu palielināt sieviešu skaitu privātuzņēmumu un valsts uzņēmumu valdēs līdz 40 % minimālajam līmenim no kopējā locekļu skaita, un aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt Norvēģijas iniciatīvu kā pozitīvu piemēru un sekot šim piemēram;

26. aicina dalībvalstis uzsākt sievietēm ar vidusskolas izglītības diplomu paredzētas kampaņas un mudināt viņas pievērsties karjerai inženierzinātņu jomā, lai palielinātu sieviešu daudzumu tradicionāli vīrišķīgās profesijās;

27. atzinīgi vērtē parlamentāro komiteju priekšsēdētāju sieviešu un Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietnieču skaita pieaugumu, kā arī deputāšu skaita palielināšanos Eiropas Parlamentā pēc 2009. gada Eiropas vēlēšanām, lai gan šis skaits nav tik nozīmīgs, taču pieaugums ir reāls;

28. uzskata šajā sakarībā, ka izvirzīto sieviešu komisāru proporcija (vienāda ar 33 % no kolēģijas), kas tika sasniegta ar lielām grūtībām, ir pati mazākā iespējamā; uzskata, ka Komisijas sastāvam būtu labāk jāatspoguļo Eiropas iedzīvotāju daudzveidība, tostarp vīriešu–sieviešu aspekts; aicina dalībvalstis turpmāk, ieceļot cilvēkus amatos, izvirzīt pa vienam katra dzimuma kandidātam, lai atvieglotu Komisijas izveidi, kura būtu reprezentējošāka;

Trešdiena, 2010. gada 10. februāris

29. aicina dalībvalstis uzmanīgi izskatīt savu migrācijas politiku, lai labāk izmantotu augsti kvalificētu migrantu kompetenci un nodrošinātu labāku mājsaimniecības un citās jomās strādājošo sieviešu sociālo aizsardzību, kurās tā ir nepietiekama, ar mērķi veicināt viņu integrāciju, nodrošinot arī viņu piekļuvi izglītībai, īpaši profesionālai izglītībai un mītnes zemes valodas mācībām;

30. aicina Komisiju un dalībvalstis piešķirt prioritāti un pievērst īpašu uzmanību mazāk aizsargātajām sieviešu grupām: sievietēm ar invaliditāti, sievietēm, kuras aprūpē kādu personu, vecākām sievietēm, minoritāšu pārstāvēm un imigrantēm, kā arī ieslodzītām sievietēm, un aicina ieviest īpašus pasākumus, lai apmierinātu viņu vajadzības;

31. aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt un īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai palīdzētu sievietēm ar invaliditāti virzīties sociālās, profesionālās, kultūras un politikas dzīves jomās, kurās viņas joprojām nav pietiekami pārstāvētas;

32. stingri prasa, lai Čehijas Republika, Vācija, Igaunija, Īrija, Grieķija, Itālija, Lietuva, Ungārija, Nīderlande, Somija un Zviedrija bez kavēšanās ratificē Eiropas Padomes Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību;

33. atgādina, ka vardarbība pret sievietēm joprojām ir būtiska problēma, kas ir jānovērš ar jebkādiem līdzekļiem gan Kopienas, gan valstu līmenī, un atkārtoti aicina Komisiju nākamajos piecos gados noteikt vardarbības pret sievietēm apkarošanas Eiropas gadu; pauž atzinību Spānijas prezidentūrai par to, ka tā ir noteikusi vardarbības pret sievietēm apkarošanu par prioritāti, un aicina nākamās prezidentūras darīt tāpat;

34. atbalsta Spānijas prezidentūras priekšlikumu radīt Eiropas upuru aizsardzības rīkojumu un ieviest visā Eiropas Savienībā vienādu upuriem paredzētu palīdzības sniegšanas tālruņa numuru;

35. uzsver, ka ir svarīgi apkarot vardarbību pret sievietēm, lai panāktu sieviešu un vīriešu līdztiesību; aicina Komisiju sākt izstrādāt vispārējas direktīvas priekšlikumu par visu veidu pret sievietēm vērstas vardarbības nepieļaušanu un apkarošanu, īpaši sieviešu tirdzniecības apkarošanu;

36. uzsver, ka sievietēm ir jābūt brīvām noteikt savas seksuālās un reproduktīvās tiesības, īpaši izmantojot ērtu piekļuvi kontracepcijas līdzekļiem un abortiem; uzsver, ka sievietēm ir jānodrošina bezmaksas piekļuve konsultācijām par abortu; tāpēc tāpat kā iepriekš minētajā 2008. gada 3. septembra rezolūcijā atbalsta noteikumus un pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot sieviešu piekļuvi seksuālās un reproduktīvās veselības dienestiem un labāk informēt par viņu tiesībām un pieejamajiem dienestiem; aicina dalībvalstis un Komisiju ieviest noteikumus un pasākumus, lai veidotu vīriešu izpratni par viņu atbildību seksuālo un reproduktīvo jautājumu jomā;

37. atzīmē, ka joprojām tiek veidots Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts un vēlas, lai tas nekavējoties pilnībā uzsāk savu darbu;

38. aicina Eiropas Komisiju turpināt savu jauno stratēģiju "IKP un ne tikai" un iekļaut savos darbos tādas stratēģijas, ar kurām var noteikt, kāds ieguldījums dalībvalstu IKP ir sieviešu un vīriešu darbībai paaudžu solidaritātes jomā;

39. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām.